

**WE GAAN NAAR ZANDVOORT
(DER MEISTERLUGNER)**

(nieuwe bewerking van Ach vader lieg niet meer)

Klucht in drie bedrijven

door

HANS KIRCHHOFF

vertaling

Jim Keulemans

Bewerkt door

Mimi en Peter van Waterschoot van der Gracht

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WE GAAN NAAR ZANDVOORT... (DER MEISTERLUGNER)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS KIRCHHOFF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid

genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Paul van der Steen

Hanny van der Steen - zijn vrouw

Carla - zijn dochter

Willy - zijn dochter

Henk van Rossum - zijn schoonzoon

Karel Fibbe - toneelspeler

Caterina Vlisjes - zijn schoonmoeder

Pim de Bruin - zijn vriend

Hogehuis - zijn directeur

DECOR:

Een huiskamer. Achterin een erker, die met gordijnen afgesloten kan worden. In ieder geval een ladenkast en een telefoon. Aan de wand een spiegel. Drie deuren: rechts voor naar de gang en voordeur, rechts achter naar de slaapkamer, badkamer enz. en links achter naar de keuken.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1.1.

(Paul en Henk proberen samen een koffer dicht te krijgen)

PAUL: *(hij komt overeind en wist zich het zweet van het gezicht)* Dat krenng moet toch dicht te krijgen zijn! Vooruit Henk, laten we 't nog één keer proberen. Eén, twee, drie! Nee, 't gaat niet! Wat hebben die vrouwen er in vredesnaam allemaal ingestopt?

HENK: Allemaal dingen die ze niet nodig hebben. Onze spullen zitten toch in de andere koffer, hè?

PAUL: Natuurlijk, jongen. Daar heb ik voor gezorgd.

HENK: Misschien kunnen we er wat uithalen, vader. Waarschijnlijk merken ze dat niet eens als we in Zandvoort zijn.

PAUL: Goed plan, Henk. Maar als ze 't wel merken zeuren ze ons de hele vakantie aan onze kop. Vooruit, laten we dat risico maar nemen. We verstoppen de spullen die we eruit halen wel in een kast. *(hij doet de koffer open, haalt er een stapeltje damesondergoed uit en telt)* Twee, vier, acht, twaalf... Kijk me nou toch eens aan. Twaalf slipjes neemt je schoonmoeder mee. Nou ja, slipjes... slippen. *(hij legt twee broekjes terug in de koffer en geeft de rest van de stapel aan Henk, die deze in de ladenkast opbergt)* Weg ermee! Aan twee heeft ze genoeg. Als ze de ene aan heeft kan ze de ander uitwassen. Wat jij? *(haalt een ochtendjas uit de koffer)* Moet je dat zien... Een ochtendjas! En een plaats dat dat ding inneemt! Een ochtendjas... Die heeft ze niet eens nodig. Ze ligt tot 's middags in bed. *(geeft de jas aan Henk en pakt een doosje uit de koffer)*

HENK: *(terwijl hij de ochtendjas in een la propt)* Wat is dat?

PAUL: Krulspelden. *(geeft ze aan Henk)* Weg ermee. Die paar haren die ze nog heeft, hoeft ze niet in de krul zetten. *(pakt twee paar schoenen uit de koffer)* Hallo! Drie paar schoenen neemt mevrouw mee. Eén paar is meer dan genoeg. Op 't strand loopt ze toch op blote voeten.

HENK: Zijn dat niet de schoenen van Carla?

PAUL: Zeg, ken jij de schoenen van je eigen vrouw niet. Hela... Wat hebben we hier? *(Haalt een klein doosje uit de koffer)*

HENK: Wat zitten daar in? Grote lucifers?

PAUL: Nee, een kleine bikini. Zeker van Willy. Die mag mee. *(legt het doosje terug in de koffer)*

HENK: Heb je 't doosje wel goed dicht gedaan, dat de motten er niet in kunnen?

PAUL: Motten? Eén mot heeft er nauwelijks genoeg aan voor z'n ontbijt.
Mijn jongste dochter wil d'r wel voor uitkomen wat ze heeft.

HENK: Ja, was Carla maar een beetje als d'r zusje.

PAUL: Zo, d'r is genoeg uit. Ik denk dat 'ie zo wel dicht gaat. (*ze doen samen de koffer dicht en gaan er dan op zitten*) . Eigenlijk zijn we toch een stel idioten, hè.

HENK: Hoezo?

PAUL: Dat we de vrouwen niet alleen met vakantie laten gaan. We zouden ons hier samen best amuseren. (*geeft hem een klap op z'n schouder*) Elke avond naar de kroeg!

HENK (*verlekkerd*) Ja, en niemand die er wat van zegt, als je thuiskomt. Dat zou mooi zijn. We hadden eerder op dat idee moeten komen. Nou is 't te laat.

PAUL: Ach, 't was nog wel te versieren geweest, als je schoonmoeder niet de onzalige gedachte had gehad oma te vragen op 't huis te komen passen. Als die hier is, kunnen we toch niet gaan boemelen. Hoewel, ik zie d'r best voor aan, dat ze mee wil!

HENK: Wacht eens...Oma heeft geen telefoon, hè? Laat staan een mobieltje. Als we haar nou eens een berichtje sturen dat ze niet hoeft te komen? En dan vertellen we onze vrouwen dat wij plotseling van de zaak een paar weken naar eh... naar Antwerpen moeten. En dat we er vanavond al heen gaan.

PAUL: Kerel! Te gek! Grandioos! Ze zeggen wel eens dat ik zo goed liegen kan, maar jij kan er ook wat van! Zo doen we 't.

HENK: En als ze erachter komen?

PAUL: Onzin. Als IK dit zaakje regel, komen ze er niet achter. Let maar eens op. Jij schrijft een briefje dat oma niet hoeft te komen. Zeg maar dat we allemaal de kinkhoest hebben of zo. Dan ga je meteen naar dat postagentschap in de supermarkt.

HENK: Ik hoop dat die brief nog op tijd bij haar komt.

PAUL: Natuurlijk. Ze kan morgen pas weg uit Groningen, had ze gezegd. Vandaar dat moeder haar de huissleutel over de post heeft toegestuurd.

HENK: En verder?

PAUL: Verder vertel ik straks dat de buurvrouw van oma heeft opgebeld om te zeggen dat ze ziek is en niet kan komen.

HENK: Goed idee. 't Komt mooi uit dat oma zelf geen telefoon heeft. Kan moeder niet terugbellen.

PAUL: Nee, want dat telefoonnummer van die buurvrouw weten we natuurlijk niet. Omdat ze een geheim nummer heeft.

HENK: Nou, ik ga gauw!

PAUL: Wacht even. Vanuit het postagentschap bel je ons via je GSM

hier op. Je zegt dat je directeur Hogenhuis van Hogenhuis' Machinefabriek bent en dat wij alle twee vanavond nog op zakenreis naar Antwerpen moeten voor een spoedklus. Als moeder de telefoon aanneemt, vergeet dan niet achter elk zinnetje ggg... ggg.. te doen. Je weet dat die ouwe Hogenhuis aan een chronische verstopping in z'n neusholte lijdt. Bij het praten snurkt 'ie als een os. Heb je het begrepen?

HENK: Begrepen wel ggg... ggg... Maar 't zit me toch niet helemaal lekker. Ik heb nog nooit tegen m'n Carlaatje gelogen.

PAUL: Dan wordt 't hoog tijd dat je ermee begint. Anders krijg je nooit routine. Zo, en nou opgeduveld. Koop meteen een paar flessen jenever bij de slijterij en ga even langs m'n ouwe makker Pim de Bruin. Vraag of 'ie vanavond een stevige borrel komt drinken. Maar zeg 'm wel dat we met mannen onder elkaar zullen zijn. Je weet dat 'ie niks met vrouwen te maken wil hebben. Okay. Smeer 'm nou maar.

HENK: Als dat allemaal maar goed gaat... *(af)*

Scène 2.1.

(op. Moeder en twee dochters. Willy ziet er sportief uit. Hanny en Carla zijn uitermate truttig gekleed)

PAUL: Zo, eindelijk klaar voor de reis?

HANNY: Dat zie je toch. Is de koffer dicht?

PAUL: We hebben even een olifant gehuurd om erop te gaan zitten. *(gaat zitten op de bank)* Tjonge, tjonge, 't is toch waanzin om zoveel kleren voor die veertien dagen mee te slepen. *(legt benen op tafel)*

HANNY: Wat weten mannen daar nou van.

CARLA: Waar is Henk?

PAUL: Je mannetje is sigaretten gaan kopen.

HANNY: Wat stom nou weer. Ze hebben in Zandvoort toch zeker ook sigaretten.

CARLA: Over een uurtje gaat onze trein al en we moeten nog wat te eten voor onderweg kopen. Ik zal 'm straks wel eens even de waarheid zeggen!

WILLY: *(tot Hanny)* Moeder, je hebt 't vakantiegeld toch wel in je tasje gestopt?

HANNY: Dat ga ik straks doen. Het ligt in de la van m'n nachtkastje.

WILLY: Waarom houdt vader dat geld eigenlijk niet bij zich?

HANNY: Die? Als die 't vakantiegeld heeft, is 't na drie dagen al op! Mannen kunnen niet met geld omgaan en je vader al helemaal niet.

CARLA: Nou, mijn Henk ook niet hoor. Hij krijgt elke maand honderd

euro zakgeld van me, maar hij heeft er nog nooit een cent van naar de spaarbank gebracht.

WILLY: (*lachend*) Ja, ja... jullie hebben 't maar moeilijk met die kerels van je.

PAUL: (*houdt z'n handen tegen z'n oren en gaat af via de deur rechts achter*) Dat stomme wijvengeklets!

Scène 3.1.

HANNY: Net alsof die mannen zulke slimmeriken zijn. Ik denk wel, meisjes, dat we in Zandvoort goed moeten oppassen dat ze niet met een of andere STRAND madelief aanpappen.

CARLA: Als ik dat zou merken, krabde ik Henk de ogen uit z'n hoofd!

WILLY: Haha... Zo'n bitch ben je wel. Maar jullie konden je beter eens wat moderner kleden. En je een beetje optutten en je nagels lakken. Dan hoef je niet zo bang te zijn dat jullie mannen met een ander aan de haal gaan.

HANNY: M'n nagels lakken? Rood zeker... Nou, voor geen goud.

CARLA: Me optutten? ...Nou mij niet gezien.

HANNY: (*tot Willy*) Probeer jij je nou maar beschaafd te gedragen. Dan heb je tenminste kans dat je in het hotel een rijke zakenman leert kennen. Die houden alleen van een degelijk soort meisjes.

WILLY: Haha... Die moeder. Wat bent u toch naïef. Een man is een man, ook al is het een zakenman. Trouwens, ik hoef helemaal geen rijke vent. Ik ben met Karel best tevreden.

HANNY: Die flierefluiter! Daar krijg ik nog wat van. Ik wil geen toneelspeler in de familie.

CARLA: Ik ook niet. Dat zou maar een slechte invloed op Henk hebben. Ik begrijp echt niet wat jij met die losbol wilt!

WILLY: Gezellig samenwonen. En als we kinderen nemen: trouwen.

HANNY: Toe maar! Zover krijg je 'm gelukkig nooit.

WILLY: Nou en of.

HANNY: Absoluut niet.

WILLY: Absoluut wel.

HANNY: Nietes !

WILLY: Welles!

HANNY: O dat kind toch... Precies d'r vader!

CARLA: Laat toch, moeder. Ze komt er heus vanzelf wel achter dat je alleen wat aan een man hebt, als 'ie een vaste betrekking heeft met een goed pensioen en als je 'm bovendien nog stevig aan de teugels houdt!

Scène 4.1

PAUL: *(weer op door deur rechts achter)* En? Uitgeroddeld over ons mannen?

HANNY: We roddelen niet. We zeggen gewoon de waarheid.

PAUL: Ja, ja, vrouwen en de waarheid. Dat is water en vuur.

HANNY: En mannen zijn zo eerlijk als goud, he? Die doen nooit iets achter de rug van hun vrouw.

PAUL: *(met stalen gezicht)* Nooit! *(De telefoon gaat. Hanny wil de hoorn opnemen, maar Paul duwt haar opzij)* Laat mij maar. Anders maak je er weer een scène uit "Goede Tijden" van.

HANNY: Ben je gek. Daar heb ik nou geen tijd voor. *(graait de hoorn uit zijn hand)* Met mevrouw Van der Steen... Wie zegt u? *(met een meer geaffecteerde stem)* O... meneer Hogenhuis... de directeur... Wat een eer! *(legt hand op de hoorn. Tot Paul: Hij is nog altijd verstopt...ggg...ggg Weer in de hoorn)* Wat zegt u, wilt u mijn man spreken? Natuurlijk, meneer Hogenhuis, hier komt 'ie... Zeker... Ook goedenmiddag, meneer Hogenhuis.

PAUL *(grist de telefoonhoorn uit haar hand)* Lekker sexy stemmetje heb je zo, zeg.

HAM: Stil toch! Als 'ie dat hoort!

PAUL *(in de hoorn)* Ja, met Paul van der Steen. Wat zegt u?! Is Van Brakel ziek geworden?... En twee van z'n mensen? Meent u dat echt?... Wilt u dat mijn schoonzoon en ik... Naar Antwerpen? Moeten we vanavond nog naar die fabriek in Antwerpen om dat spoedkarwei op te knappen? Nee, dat gaat echt niet, meneer Hogenhuis. Ik sta net op 't punt met 't hele gezin op vakantie te gaan... Ik móet naar Antwerpen? Ja, hoor eens, meneer Hogen-huis, dat kunt u nu wel zeggen, maar dat gaat zo maar niet! De tijden dat een baas kon zeggen: dat móet, zijn echt voorbij!

HANNY: Paul! Je hebt 't tegen de directeur!

PAUL: Ja, u kan me nog veel meer vertellen, meneer Hogenhuis. M'n gezin gaat voor! Antwerpen kan de pot op!

CARLA: Vader! Denk toch aan je baan! En aan die van Henk! *(tegen Willy, die alles lachend aan hoort)* En jij durft nog te lachen!

HANNY: Man, wees toch verstandig.

PAUL: *(tot Hanny)* Hou je kop! *(in de hoorn)* Wat? Nee, dat was tegen m'n vrouw. Hè... Ben ik dronken? Kom nou, meneer Hogenhuis. Dan zou u 't wel ruiken...

HAM: Paul, pas toch op! Je praat jezelf werkeloos!

PAUL: Wat dacht u eigenlijk wel? Dat ik mijn lieve vrouwtje alleen met vakantie laat gaan?... *(brult)* .Dat is machtsmisbruik!! Bent u nou

helemaal bedonderd! Ik heb recht op m'n verlof. ..Basta! U gaat zelf wel met uw dikke kont vijf weken aan de Riviera zitten, hè... Maar wij, loonslaven, wij kunnen...

HANNY: *(rukt hem de hoorn uit de hand)* Ben je helemaal gek! *(in de hoorn met haar "deftige" stem)* Meneer Hogenhuis...Ja, ik ben 't weer, mevrouw Van der Steen. Excuseert u m'n man alstublieft. Hij is een beetje overspannen, ziet u. Hij meende niet wat hij zei. Natuurlijk gaat hij naar Antwerpen. En m'n schoonzoon ook. Het werk gaat toch voor 't meisje, nietwaar. Haha... Ik zorg er wel voor dat ze met spoed vertrekken... *(Paul heeft moeite z'n blijdschap te verbergen)* Ja, daar kunt u op rekenen, meneer Hogenhuis. En beterschap met uw voorhoofdsholteontsteking. Dat is 't toch, he?... Ja, dank u wel. *(legt de hoorn neer. Tot Paul)* Begrijp ik niet, hè. Hoe kun je nou je baantje zó op 't spel zetten!

CARLA: En dat van Henk!

PAUL: Baantje? Ik heb een leidinggevende functie. Die onderbetaald wordt!

CARLA: En aan Henk dacht je helemaal niet, he. Die was ook z'n baan kwijt geweest, terwijl 'ie net op 't punt staat promotie te maken.

PAUL: Toe maar! Met z'n allen tegen één. Durven jullie wel tegen een zwakke man! Maar mij best hoor. Als 't jullie niet kan schelen of wij erbij zijn, ga dan maar zonder ons op vakantie.

HANNY: Natuurlijk niet. Als jullie naar Antwerpen moeten, blijven wij thuis.

PAUL *(geschrokken)* Wat zeg je! *(Willy draait zich om teneinde te verbergen dat ze lacht)* Wou...wou je niet naar Zandvoort gaan?

HANNY: Nee natuurlijk niet. Dat kunnen we jullie niet aandoen. Wij plezier maken in Zandvoort en jullie ploeteren in die fabriek in Antwerpen.

PAUL: *(zachtjes)* Verdikkeme... *(hardop)* Onzin! 't Is erg lief van jullie natuurlijk, maar je moet die vakantie gewoon door laten gaan. Jullie hebben je er zo op verheugd.

HANNY: Dan gaan we wel aan 't eind van de zomer met z'n allen.

PAUL: Alles is al bezet. Je kunt dan geen hotelkamer en geen pensionkamer meer krijgen. Nee, geen onzin, ga nou maar fijn. Jullie hebben 't hele jaar thuis gezeten en je bent er hard aan toe. 't Zou me wat moois zijn dat die stomme Hogenhuis ook nog eens jullie vakantie verpestte... Zal ik eens wat zeggen...En dat meen ik.. Als jullie niet naar Zandvoort gaan, dan gaan wij niet naar Antwerpen!

HANNY: Ach lieve Paul, heb jij zoveel over voor je lieve vrouwtje?

WILLY: Is 't geen schat, die vader van ons?

HANNY: Hij krijgt een pakkerd van me... *(valt Paul om de hals)*

Scène 5.1.

HENK: *(op via voordeur)* Zo, zo... dat zie je niet vaak meer.

CARLA: Ben je daar eindelijk? Vader en jij kunnen niet mee naar Zandvoort. Jullie moeten voor de fabriek naar Antwerpen.

HENK: Wat zeggie me nou?

PAUL: Ja jongen, zo is 't helaas. *(zachtjes)* Kijk toch eens teleurgesteld, sufferd !

HENK: 't Is niet waar! Ach, wat jammer nou toch! Nou kan ik niet met m'n lieve knuffeltje mee...

CARLA: Daar is niks aan te doen, schat. Zaken gaan voor het meisje, zoals moeder al zei. Misschien maak je nu nog wel sneller promotie.

PAUL: Verdikkeme, dat is waar ook, dat had ik nog niet verteld. Of wel?

HANNY: Wat?

PAUL: Dat de buurvrouw van je moeder opgebeld heeft?

HANNY: De buurvrouw van moeder? Nee. Dat hoor ik nou voor 't eerst. Wat is er? Moeder is toch niet ziek?

PAUL: Dat is ze nou juist wel, ja. O, maak je niet ongerust. Alleen een flinke griep. Daar komt ze wel overheen die ouwe taaie. ..eh.. die stoere schoonmama.

CARLA: Dan kan ze dus niet op 't huis komen passen.

PAUL: Precies. Daarom liet ze de buurvrouw bellen.

HANNY: Hè, wat vervelend toch dat moeder zelf geen telefoon of GSM heeft.

WILLY: Dat wil ze immers niet. Uit principe. *(beetje gemeen tegen haar vader)* Wat jammer nou toch dat we niet terug kunnen bellen, hè, vader?

PAUL: *(kijkt haar argwanend aan)* Eh... nou... Die arme schoonmama. We zullen d'r uit Antwerpen een ansichtkaartje sturen, hè Henk?

HENK: Ja, een heel grote. Met Manneke Pis erop.

CARLA: Oen, die staat toch in Brussel.

HANNY: Nu moeten we gauw zorgen dat we iemand anders vinden die op 't huis past.

PAUL: Onzin. Dat huis loopt niet weg.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto